

En åben og struktureret dialog mellem Kommissionen og interessegrupperne

(93/C 63/02)

I. INDLEDNING

Kommissionen har altid været en institution, der har været åben over for indtryk udefra. Kommissionen mener, at en sådan åbenhed er af afgørende betydning for udviklingen af dens politik. Dialogen har vist sig at være nyttig både for Kommissionen og for de øvrige implicerede parter. Kommissionens tjenestemænd erkender behovet for dette input og hilser det velkommen.

Kommissionen har især ry for at være åben over for interessegrupper og bør naturligvis bevare denne åbenhed. Det er nemlig i Kommissionens egen interesse, da interessegrupper kan give tjenestegrenene tekniske oplysninger og konstruktiv rådgivning. Denne meddelelse udspringer af en tro på, at man ved at formalisere forbindelserne mellem Kommissionen og interessegrupperne en smule mere vil kunne gøre dem mere gennemsigtige til gavn for alle de implicerede parter.

Formålet med denne meddelelse er at opfylde en forpligtelse, der er indeholdt i Kommissionens arbejdsprogram for 1992. Det hedder heri, at »fællesskabsinstitutionernes meget nyttige forbindelser med interessegrupperne må fastlægges nærmere. Kommissionen vil derfor overveje, hvorledes der kan indføres en adfærdskodeks for forbindelserne mellem den og dens forhandlingspartnere. Dette vil hverken drage de faglige organisationers handlefrihed i tvivl eller hindre en fortsættelse af den nødvendige dialog med institutionernes udvalg«.

Denne meddelelse skal ses som led i en bredere debat, der vedrører den erklæring om retten til adgang til oplysninger, der er knyttet til Traktaten om Den Europæiske Union, samt Birmingham-erklæringen, hvori der blev slået til lyd for et mere åbent Fællesskab for at sikre en mere velfunderet offentlig debat. Men meddelelsen giver kun en detaljeret behandling af ét af de emner, der sigtes til i de nævnte erklæringer, nemlig spørgsmålet om forbindelserne med interessegrupper.

Af særlig relevans for interessegrupper er de bredere emner, der sigtes til i de to erklæringer, nemlig større adgang til at deltage i udarbejdelsen af Kommissionens forslag og lettere adgang til Kommissionens dokumenter. Disse spørgsmål behandles i et særskilt dokument om gennemsigthed.

II. INTERESSEGRUPPER

Kommissionen kontaktes hyppigt af repræsentanter for interessegrupper. Disse kan inddeles i organisationer, der ikke arbejder med gevinst for øje (nationale, europæiske og internationale sammenslutninger) og organisationer, der arbejder med gevinst for øje (juridiske rådgivere, PR-firmaer og rådgivningsvirksomheder). Førstnævnte type består hovedsagelig, men ikke udelukkende, af

faglige sammenslutninger. Sidstnævnte er personer, der ofte handler på vegne af tredjemand med henblik på at redegøre for og forsvare den pågældendes interesser. Sondringen mellem grupper, der arbejder med/uden gevinst for øje, er noget uklart, men anses for praktisk i denne meddelelse.

Den nuværende situation

Det anslås, at ca. 3 000 interessegrupper af forskellig art for øjeblikket er repræsenteret i Bruxelles, og at lobbyist-sektoren beskæftiger i alt ca. 10 000. Heriblandt er der mere end 500 europæiske og internationale føderationer/unioner (der som medlemmer har nationale sammenslutninger, hvoraf der er mere end 5 000). Herudover er der i Bruxelles 50 kontorer, der repræsenterer tyske delstater, regionale og lokale myndigheder (hvoraf nogle naturligvis deltager i EF's institutionelle organer; det er kun deres øvrige aktiviteter, der behandles i denne meddelelse). Der er mere end 200 enkeltfirmaer, der er direkte repræsenteret, og ca. 100 rådgivningsfirmaer (management og public relations) med kontor i Bruxelles samt mange andre, der beskæftiger sig med EF-anliggender. Der findes i Belgien 100 advokatfirmaer, der er specialiseret i EF-lovgivning, og i andre lande (både i og uden for EF) findes en lang række lignende firmaer.

Den Europæiske Fælles Akt medførte, sammen med den gradvise gennemførelse af hvidbogens program, en kraftig stigning i lobbyistvirksomheden på kommissionsplan. Samtidig skete der et skift i informationsbehovet, fra generelle til mere specifikke oplysninger. Det fremgår af, at uafhængige konsulenter begyndte at opnå rådgivningskontrakter fra kunder. Endvidere forsøgte organisationer at øve indflydelse, direkte eller gennem f.eks. konsulenter. Med samme formål opretter store firmaer fra tredjelande i stigende omfang kontorer i Bruxelles.

Hertil kommer, at nogle af interessegrupperne i forhold til Kommissionen optræder som formidlere af speciel teknisk viden fra en række forskellige sektorer, bl.a. med henblik på udformning af tekniske retsakter.

Dialogen mellem Kommissionen og interessegrupperne foregår hovedsagelig på to måder. Den ene form for dialog foregår gennem rådgivende udvalg og ekspertgrupper, der bistår Kommissionen i dens arbejde. Den anden består i kontakt med interessegrupper på et ustruktureret ad hoc-grundlag. Kontakternes art og intensitet varierer meget.

Kommissionen har ikke fastlagt udtrykkelige regler for interessegrupper (om f.eks. akkreditering, registrering, adfærdskodeks). Kommission følger imidlertid den gene-

relle politik, at den ikke yder interessegrupperne særlige privilegier, der f.eks. kunne bestå i at udstede passersedler eller give lettere adgang til information. Den giver heller ikke sammenslutninger officiel opbakning ved at give dem rådgivende status. Det skyldes, at Kommissionen altid har ønsket at opretholde en dialog, der er så åben som muligt, med alle implicerede parter, uden at skulle håndhæve en akkrediteringsordning.

Kommissionens tjenestegrene har udarbejdet fortegnelser over faglige sammenslutninger inden for bl.a. handel, landbrug og industri inden for EF som et første redskab til at opnå øget viden om interessegrupperne og forståelse for deres problemer.

Disse kontakter giver generelt ikke anledning til problemer, men i nogle tilfælde har man været ude for mere aggressive former for lobbyvirksomhed. Det er forekommet, at lobbyister har gjort sig skyld i alvorlige forseelser ved f.eks. at sælge både uofficielle og officielle dokumenter, ved at misbruge Kommissionens symboler til at repræsentere sig selv over for publikum eller ved, gennem anskaffelse af pressekort at få direkte adgang til pressekonferencer og pressemeddelelser. En af grundene til, at det er blevet en succes at handle med kommissionsdokumenter er, at det tager lang tid at få fat i dem gennem de officielle kanaler (det skyldes delvis, at oversættelsen af dokumenterne nødvendigvis tager tid). Der har også været problemer med respekten for dokumenters fortrolige karakter.

Andre EF-institutioner

Der har også været rettet henvendelse til andre institutioner (Europa-Parlamentet og Ministerrådet) samt til Det Økonomiske og Sociale Udvalg i spørgsmålet om forbindelser med interessegrupper.

Europa-Parlamentets Udvalg for Forretningsordenen rettede den 3. oktober 1992 en henstilling til det udvidede præsidium. Den drejede sig om regler for, hvorledes interessegrupper skal repræsenteres ved Europa-Parlamentet. Der foreslås heri indført et register, en adfærdskodeks, rettigheder i forbindelse med registrering, f.eks. adgang til Europa-Parlamentet og dets dokumenter, og endelig en procedure, der skal sikre håndhævelse af reglerne.

Medlemsstater, tredjelande og internationale organisationer

I de fleste af medlemsstaterne findes der ikke formelle procedurer for lobbyvirksomhed. I de tilfælde, hvor der findes regler, vedrører de hovedsagelig forholdet mellem parlamentet og lobbyisterne.

Et vist formelt grundlag for lobbyvirksomhed findes i Tyskland, USA, Canada og FN. I Storbritannien er man ved at udarbejde en lignende politik. Den mest avancerede politik på området findes i USA (se bilag I). De vigtigste elementer i de forskellige eksisterende ordninger er akkreditering, registrering, fortegnelser, adfærdskodekser, forvaltning og håndhævelse af de fastsatte regler.

Overordnede principper

Nedenstående overordnede principper bør følges ved udformningen af Kommissionens fremtidige forbindelser med interessegrupper:

- Opretholdelse af det åbne forhold mellem Kommissionen og interessegrupperne, baseret på princippet om åbenhed i forvaltningen, der nu er blevet en veletableret praksis opbygget over en lang årrække, men som vil kunne udbygges yderligere.
- Skønt Kommissionen nok har en tendens til at favorisere europæiske føderationer/unioner frem for repræsentanter for enkeltorganisationer eller nationale organisationer, føler den sig dog forpligtet til at behandle alle interessegrupper ens, så alle implicerede parter, uanset størrelse og finansielle midler, får mulighed for at blive hørt af Kommissionen.
- Det må sikres, at Kommissionens tjenestemænd, når de har at gøre med repræsentanter for interessegrupper, har mulighed for at vide nøjagtig, hvem der er hvem, og hvem der gør hvad.
- Samtidig med, at Kommissionen med fuld ret kan følge sin hidtidige praksis i omgangen med interessegrupper, bør den være åben over for muligheden af at skulle tilpasse sig andre EF-institutioners politik på området.
- Der bør vedtages enkle procedurer, der kræver et minimum af menneskelige og finansielle ressourcer og belaster administrationen mindst muligt.

III. DEN FREMTIDIGE POLITIK

Som et første skridt bør der træffes en række foranstaltninger, der kan give en afklaring og bedre strukturering af Kommissionens forbindelser med interessegrupperne.

Fortegnelse

Kommissionens oplysninger om organisationer, der arbejder uden gevinst for øje, er i øjeblikket spredt over de enkelte afdelinger og er derfor vanskeligt tilgængelige. Det vil være ønskeligt at få samlet alle disse oplysninger i en fælles fortegnelse for derved at opnå et bedre informationsredskab. Den nye fortegnelse skal indeholde henvisninger til relevante oplysninger om interessegrupper, som man ligger inde med i andre institutioner, f.eks. Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Europa-Parlamentet.

Et sådant redskab vil være nyttigt både for Kommissionens tjenestemænd og for parter uden for Kommissionen. Udformningen, udarbejdelsen og ajourføringen af fortegnelsen vil med fordel kunne foretages af et privat firma, men Kommissionen bør føre tilsyn med, hvad fortegnelsen kommer til at indeholde.

Fortegnelsen kunne f.eks. indeholde følgende oplysninger.

- organisationens navn
- adresse/telefon/telefax
- stiftelsesdato

- retlig status og opbygning
- navnene på organisationens ledere
- navnene på medlemsorganisationer
- organisationens hovedmål.

Optagelse i fortegnelsen indebærer ikke nogen form for officiel anerkendelse fra Kommissionens side eller indrømmelse af nogen form for privilegier, som f.eks. lettere adgang til informationer, bygninger og tjenestemænd. Ansvar for de anførte oplysninger og deres rigtighed vil nødvendigvis ligge hos organisationen selv.

Hvad angår lobby-organisationer, der arbejder med gevinst for øje, som f.eks. rådgivningsfirmaer, juridiske rådgivere, PR-firmaer og andre private virksomheder, er det vanskeligt for Kommissionen at afgøre nøjagtigt, hvilke organisationer der bør eller ikke bør optages i fortegnelsen. Kommissionen opfordrer derfor lobbysektoren til at udarbejde deres egen fortegnelse med alle relevante oplysninger. Det er vigtigt at nævne, at det register, som Europa-Parlamentet har til hensigt at udarbejde over lobbyer, utvivlsomt vil komme til at udgøre en anden nyttig informationskilde for Kommissionens tjenestemænd.

Kommissionen agter at arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet i spørgsmålet om interessegrupper. I dette samarbejde vil Parlamentet kunne komme til at fremstå som den drivende kraft under etableringen og forvaltningen af ovennævnte redskaber.

Målet er at opbygge en database, der er fælles for begge institutioner, selv om det kommer til at betyde, at de pågældende data bliver brugt til forskellige formål af de to institutioner.

Kommissionens indsamling af data om organisationer, der arbejder uden gevinst for øje, og Europa-Parlamentets tilsvarende database vil således blive samlet og konsolideret i en fælles database.

Adfærdskodeks

Der bør tilstræbes generel enighed mellem Kommissionen og interessegrupperne om en række grundlæggende adfærdsregler. I en lang årrække har begge parter fulgt nogle adfærdsprincipper, som Kommissionen ønsker, at interessegrupperne (uanset om de arbejder med gevinst for øje eller ej) fortsat skal følge. Kommissionen opfordrer derfor de pågældende sektorer til at udarbejde deres egen adfærdskodeks. Mange af organisationerne har allerede nogen erfaring på området og vil derfor udmærket være i stand til at udarbejde og håndhæve en sådan kodeks. Mindstekravet til kodeksen må være, at den indeholder de i bilag II anførte principper. Hvis enkelte lobby-organisationer skulle ønske at handle efter en strengere adfærdskodeks end den her skitserede, står det dem naturligvis frit for.

Kommissionen mener, at interessegrupperne skal kunne organisere sig frit uden indblanding fra det offentlige. Kommissionen forbeholder sig imidlertid ret til senere at

tage situationen op til fornyet overvejelse, navnlig for så vidt angår organisationer, der arbejder med gevinst for øje.

Kommissionspersonalets rettigheder og forpligtelser

Afsnit II i vedtægten indeholder de nødvendige bestemmelser til regulering af kommissionspersonalets adfærd på dette område. De bestemmelser, der er af særlig relevans i henseende til lobbyisterne, er: modtagelse af gaver (artikel 11), ekstern virksomhed (artikel 12), beskæftigelse efter tjenesteperiodens ophør (artikel 16), diskretion med hensyn til oplysninger og dokumenter (artikel 17), underretning om ægtefælles beskæftigelse, hvis denne er uforenelig med tjenestemandens (artikel 13). Foruden en for nylig offentliggjort administrativ meddelelse er der udarbejdet nogle mere konkrete retningslinjer, og disse vil om kort tid blive distribueret til hele personalet.

GD IX vil gøre kontrakterne med midlertidigt ansatte klarere, så de overholder bestemmelserne i afsnit II i Vedtægten.

I henhold til forslagene fra en arbejdsgruppe vedrørende vedtægtens artikel 16 vil der pr. 1. januar 1993 blive nedsat et udvalg, der skal forberede Kommissionens holdning i alle faser af eventuelle interessekonflikter mellem en ansats beskæftigelse efter ophørt tjeneste ved Kommissionen og hans eller hendes beskæftigelse under ansættelsen i Kommissionen. Hen ad vejen vil udvalget opstille sine egne kriterier ud fra behandlingen af de enkelttilfælde, det efterhånden får forelagt. Udvalget skal bestå af generalsekretæren, generaldirektørerne for GD IX og Den Juridiske Tjeneste samt to andre generaldirektører. Endvidere vil generaldirektøren for den tjeneste, hvor den pågældende var beskæftiget, blive inddraget på ad hoc basis.

IV. FORANSTALTNINGER

Kommissionen vil fortsat fremme en åben og struktureret dialog med interessegrupperne. Den har, som et yderligere skridt hen imod dette mål, vedtaget følgende foranstaltninger:

Interessegrupper

Kommissionen vil udarbejde en fælles fortegnelse over organisationer, der arbejder uden gevinst for øje, ved at samle de allerede eksisterende data. Derved opnås der et bedre informationsredskab.

Den vil opfordre den private sektor til at udarbejde sin egen fortegnelse. Kommissionen vil generelt fortsætte sit nære samarbejde med Europa-Parlamentet, der vil kunne blive den drivende kraft i forbindelse med udarbejdelse og forvaltning af en database om interessegrupper.

Kommissionen vil opfordre interessegrupperne (af begge kategorier) til frivilligt at udarbejde adfærdskodekser, der bør indeholde de i bilag II anførte minimumskrav. Der vil blive rettet henvendelse til den internationale

pressesammenslutning for at drøfte spørgsmålet om journalister, der også arbejder som lobbyister.

Generalsekretæren vil sørge for, at disse bestemmelser bliver overholdt.

Kommissionspersonale

Personalet vil blive mindet om deres forpligtelser og rettigheder i henhold til afsnit II i personalevedtægten. Der er lavet en meddelelse herom. GD IX vil gøre Kommissionens kontrakter med midlertidigt ansatte klarere, så de overholder bestemmelserne i afsnit II i vedtægten.

Pr. 1. januar 1993 vil der blive nedsat et udvalg bestående af generalsekretæren, generaldirektørerne for GD IX og Den Juridiske Tjeneste, to andre generaldirektører samt generaldirektøren for den tjeneste, hvor den pågældende var beskæftiget. Udvalget skal forberede Kommissionens holdning i alle faser af eventuelle interessekon-

flikter mellem en ansats beskæftigelse efter ophørt tjeneste ved Kommissionen og hans eller hendes beskæftigelse under ansættelsen i Kommissionen. Denne procedure vil styrke gennemførelsen af artikel 16 i personalevedtægten.

Kommissionen vil opretholde sin strenge sikkerhedspolitik over for lobbyister. Sikkerhedsudvalget vil følge udviklingen nøje.

Den ovenfor skitserede pakke af foranstaltninger skal ses som et første skridt hen imod en bedre struktureret, åben dialog mellem Kommissionen og interessegrupperne. Omkring midten af næste år vil der i en rapport blive gjort status over og foretaget en vurdering af, om de foreslåede foranstaltninger er egnede, og om de bliver gennemført af den private sektor. Rapporten vil også komme til at indeholde en ajourført redegørelse for udviklingen i de andre EF-institutioner. Senere vil Kommissionen træffe de foranstaltninger, der viser sig nødvendige i lyset af denne vurdering.

BILAG I

GENERELT OVERBLIK

Der er foretaget en undersøgelse af interessegrupperne. Nedenfor gives en kort gennemgang af resultaterne.

A. MEDLEMSSTATER

Forbundsrepublikken Tyskland

På forbundsniveau findes der en registreringsprocedure for sammenslutninger, der er repræsenteret på dette niveau. Interessegrupper, der ønsker at udføre lobbyvirksomhed over for forbundsdagen eller forbundsregeringen (eller begge) kan lade sig registrere på denne måde. Proceduren administreres af forbundsdagens formand. Registret offentliggøres en gang om året, og en registreret sammenslutning har adgang til bygninger og kan deltage i udarbejdelsen af forbundslovgivning. Herudover findes der forskellige former for mindre formelle procedurer, der giver interessegrupper mulighed for at deltage i udarbejdelsen af lovgivningen på forbunds- og delstatsplan.

Det Forenede Kongerige

I både under- og overhuset har der cirkuleret et uformelt forslag om etablering af et register og en adfærdskodeks, der hovedsagelig tager sigte på professionelle lobbyister, der udfører lobbyvirksomhed over for parlamentsmedlemmer. Ifølge forslaget skal alle firmaer, der beskæftiger sig med lobbyvirksomhed, registreres. Spørgsmålet om, hvorvidt registreringsproceduren også skal gælde sammenslutninger (f.eks. fagforeninger), private firmaer osv., er stadig ikke afgjort. Det er meningen, at registret skal offentliggøres og administreres af Parlamentet.

B. ANDRE EF-INSTITUTIONER

Der er rettet henvendelse til andre EF-institutioner angående spørgsmålet om forbindelser med interessegrupper. Generalsekretæren har sendt breve til generalsekretærerne for de andre EF-institutioner.

Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet er som den eneste direkte valgte EF-institution stærkt interesseret i at bevare sit åbne forhold til borgerne i almindelighed og til interessegrupperne i særdeleshed. Europa-Parlamentet har hidtil udstedt passersedler til lobbyister, så de har kunnet komme ind i bygningerne. Men på grund af det stadig større antal lobbyister og misbruget af dette privilegium har Parlamentet taget sin politik på dette område op til fornyet overvejelse.

Europa-Parlamentets Udvalg for Forretningsordenen vedtog den 3. oktober en henstilling til præsidiets regler for interessegruppers repræsentation ved Europa-Parlamentet.

Henstillingen behandles for øjeblikket af præsidiets, der i øvrigt kan afgøre, i hvilket omfang der skal fastlægges regler, ved at vedtage alle eller blot en del af udvalgets forslag.

Indholdet af den henstilling, der er vedtaget af Europa-Parlamentets Udvalg for Forretningsordenen

I henstillingen anbefales det først og fremmest:

- at der oprettes et offentligt register over lobbyister, administreret af Europa-Parlamentets præsidium. Dette skal endvidere fastsætte kriterierne for optagelse i registret
- at der etableres en adfærdskodeks, der skal godkendes af Europa-Parlamentet på forslag af dets præsidium og efter høring af dets forskellige udvalg. Europa-Parlamentet kan anmode lobbyisterne om at oprette en eller flere faglige sammenslutninger. Repræsentanter herfor kan fungere som samtalepartnere for Europa-Parlamentet
- at der indrømmes registrerede lobbyister følgende privilegier:
  - et adgangskort, der giver adgang til de dele af bygningerne, der er offentligt tilgængelige. Kortet skal gælde et år og kunne fornyes efter forelæggelse af en årlig rapport
  - adgang til udvalgsmøder, der er offentligt tilgængelige
  - adgang til biblioteket efter indhentning af tilladelse
  - de skal kunne købe de af Europa-Parlamentet udgivne dokumenter til kostpris. Præsidiets kan beslutte at stille andre faciliteter til rådighed til kostpris
  - Parlamentets dokumenter bør være tilgængelige for lobbyister mod betaling af en bestemt pris
- der bør indføres sanktioner, der pålægges af Europa-Parlamentet. De skal vedtages efter forslag fra dets præsidium og efter høring af Parlamentets udvalg.

Desuden skal parlamentsmedlemmer ajourføre angivelsen af deres finansielle interesser (mindst én gang om året) (den del af angivelsen, der kaldes »volet interne«).

C. TREDJELANDE

USA

Alle lobbyister (enkeltpersoner, sammenslutninger og private firmaer) har pligt til at lade sig registrere og skal endvidere forpligte sig til at overholde en adfærdskodeks for at få lov til at udføre lobbyvirksomhed over for Kongressen. Registrerede lobbyister skal hvert kvartal forelægge Kongressen en detaljeret rapport om deres aktiviteter. Registreringskontoret administrerer procedurerne og al information i den forbindelse offentliggøres og er offentligt tilgængelig.

Der findes også lovbestemmelser og procedureregler for lobbyister, der beskæftiger sig med forbundsregeringens forskellige organer. Der gælder endvidere en adfærdskodeks.

Canada

Canadas politik på området minder om USA's. Registrering er en forudsætning for at kunne udføre lobbyvirksomhed over for forbundsregeringen, og der er forslag fremme om at registrere også lobbyister ved parlamentet.

D. ANDRE INTERNATIONALE INSTITUTIONER

De Forenede Nationer

FN har fastlagt to sæt proceduregler vedrørende forholdet mellem ikke-statslige organisationer (NGO) og ECOSOC og organer herunder

Det første regelsæt omfatter bl.a. akkreditering, der giver rådgivende status inden for ECOSOC-systemet. Denne procedure administreres af ECOSOC's udvalg om NGO. Rådgivende status giver NGO en række privilegier som f.eks. bedre muligheder for at deltage i høringer. Det giver også den pågældende organisation mulighed for at foreslå emner drøftet i ECOSOC og forelægge skriftlige erklæringer. NGO med rådgivende status skal hvert fjerde år forelægge en aktivitetsrapport.

Det andet regelsæt vedrører registrering af NGO. Registret er et offentligt tilgængeligt dokument. Det ovenfor nævnte NGO-udvalg administrerer registret. Fordelene ved at være registreret her svarer til de ovenfor skitserede, men er mere begrænsede. Bl.a. er mulighederne for at forelægge skriftlige erklæringer mere begrænsede. Forpligtelsen til at overholde en adfærdskodeks for NGO indgår i begge sæt proceduregler.

*BILAG II***MINIMUMSKRAV TIL ADFÆRDSKODEKS, DER SKAL GÆLDE FOR FORBINDELSERNE
MELLEM KOMMISSIONEN OG INTERESSEGRUPPERNE**

Kommissionen har altid som institution været lydhør over for interessegrupper. Kommissionen mener, at disses medvirken er af afgørende betydning for udviklingen af sunde og funktionsdygtige politikker, og dialogen med dem har vist sig værdifuld både for Kommissionen og interessegrupperne. Kommissionen erkender, at der er behov for denne påvirkning udefra, tager imod den og har til hensigt at udvide denne praksis i fremtiden. Derfor vil Kommissionen nu træffe en række forholdsregler med henblik på at øge interessegruppernes deltagelse i forberedelsen af sine beslutninger.

Kommissionen mener, at man må nå frem til bred forståelse i interessegrupperne om rammerne for nogle grundlæggende adfærdsregler. I mange år har begge parter fulgt en række principper, som Kommissionen ønsker, at interessegrupperne fortsat overholder. Efter Kommissionens opfattelse kan interessegrupperne bedst selv fastlægge og gennemføre en adfærdskodeks. Kommissionen opfordrer derfor de involverede sektorer til at opstille sådanne regler, der bør overholde følgende minimumskrav:

1. Fremtræden udadtil

Interessegrupperne bør ikke give offentligheden et fordrejet billede af sig selv ved at anvende en titel, et logo, et symbol eller en ordsammensætning (især en sådan, der anvendes af Kommissionen), der kan give et forkert indtryk af repræsentantens beføjelser eller vildlede kunder og/eller tjenestemænd med hensyn til gruppens status.

2. Adfærd

Interessegrupper skal til stadighed handle i overensstemmelse med de strengest mulige etiske regler, der gælder for deres professionelle virke. Det betragtes især som værende af største betydning, at der udvises ærlighed og kompetence ved alle forbindelser med Kommissionen.

Interessegrupperne skal undgå situationer, hvor interessekonflikter enten er uundgåelige eller sandsynlige.

Repræsentanten skal opgive navnet på den kunde, som han eller hun arbejder for, hver gang Kommissionen konsulteres.

I alle henvendelser til Kommissionen (både skriftlige og mundtlige) skal repræsentanten oplyse om alle tidligere kontakter, han eller hun har haft med andre repræsentanter for Kommissionen vedrørende samme eller beslægtede emner.

Interessegrupperne må ikke knytte ansatte i Kommissionen til sig i et fast ansættelsesforhold eller søge at gøre dette. Det må heller ikke påvirke Kommissionens ansatte til at udlevere oplysninger eller give dem fortrinsbehandling.

3. Udbredelse af oplysninger fra Kommissionen

Interessegrupperne må ikke udbrede vildledende oplysninger.

De må ikke på uhæderlig måde skaffe sig oplysninger.

Interessegrupperne må ikke søge at afsætte kopier af Kommissionens dokumenter med fortjeneste for øje.

4. Organisationer

Det anbefales, at der oprettes en eller flere organisationer, hvorigennem interessegrupperne kan kommunikere med Kommissionen. En sådan organisation skal stå åben for alle repræsentanter for interessegrupperne og de enkelte firmaer bør repræsenteres i forhold til deres relative størrelse.